

[Jensen (Aale).]

men Bygningernes Opførelse betyder ogsaa, at en hel Del Mennesker, Haandværkere, Teglværksarbejdere o. s. v., faar Beskæftigelse. De Landmænd, som opretter nye Brug, skal nødvendigvis have Redskaber; det giver Arbejde til andre Mennesker. Og de, som saaledes faar Beskæftigelse, faar dermed en større Købeevne end hidtil, hvilket betyder forøget Omsætning. Derfor skal man slet ikke kimse ad den Tale, at Lovens Gennemførelse ogsaa betyder uhyre meget i Henseende til Beskæftigelse. I en Tid som denne, hvor alle maa erkende, at det er meget vanskeligt at skaffe Arbejde til de arbejdsvillige Hænder, maa man ikke skyde en Sag som Udstykningen fra sig, thi den har ogsaa sin store Interesse set fra den Side. Jeg har lidt ondt ved at tænke mig, at det ikke skulde kunne lykkes at faa noget ud af det Lovforslag, der her foreligger. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at Lovforslaget maa kunne gennemføres, og den ærede Ordfører for Venstres Tale tydede ogsaa lidt i den Retning. Selv om der kun var meget lidt i den Retning, var det alligevel, som om man holdt Døren lidt paa Klem. Vi faar saa senere se, hvad den ærede Ordfører har i den Pose, som han var lige ved at lukke lidt op for.

Men samtidig med, at vi har faaet det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister har forelagt, er der i Folketingets Betænkning et helt udformet Lovforslag fra Partiet Venstre og fra de Konservative. Jeg skal lade de Konservatives Forslag ligge uden Omtale, det er saa fjernt fra vore Forslag, at der antagelig ikke kan blive noget ud af et Samarbejde her. Men der er i Venstres Forslag en Ting, som jeg har vanskeligt ved at forstaa, og derfor vilde jeg gerne, naar den ærede Ordfører bliver færdig med sin Samtale og færdig med at le, spørge, hvorledes dette Punkt er at forstaa. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvad der forstaaes ved Køb af Jord i det frie Marked. Det foreslaas, at Forskellen mellem den Pris, Staten køber Jorden til, og Vurderingssummen — det samme gælder ogsaa ved Køb i det frie Marked — læses paa Bruget som en Prioritet, der skal være effektiv ved Afstaaelsen. Det er mig ikke ganske klart, hvad der menes hermed, og jeg vilde derfor gerne have det forklaret af det ærede Medlem. Er det den første Vurdering, er det den Vurdering, der foretages ved Overtagelsen, eller er det den sidste Vurdering, den Vurdering, der foretages efter Afstaaelsen, der menes? Det har ikke saa lidt

at betyde, om det er det ene eller det andet. I det hele taget kan jeg slet ikke forstaa, at den Tanke kan fostres i nogen fornuftig Hjerne, at man kan købe Jord i det frie Marked, og den Forskel, der ligger mellem Jordvurderingsansættelsen og den Pris, som vedkommende har givet for Jorden, skal vedkommende saa ikke betale, saa længe han har Bruget i sit Eje, men ved Ejerskifte skal den være effektiv. Det vil altsaa sige, at hvis en Fader har et Stykke Jord at afstaa til sin Søn, og han kan blive enig med denne Søn om en Pris, saa gaar man den sædvanlige Vej til Amtskommissionen og senere til Jordlovsudvalget, til syvende og sidst maaske til Ministeren for at faa afgjort, om den Pris, Faderen nu har sat paa denne Jord, kan findes passende, og saa ved enhver, som har haft med de Ting at gøre, at disse Institutioner vil være udsat for et Pres, saaledes at Prisen vil blive jobbet højere op, end der kunde være Tale om, hvis der skulde betales den rette Pris. Det vil med andre Ord sige, at man giver Faderen en Gave straks, og saa siger man til den unge Mand: du skal have Jorden til en billig Pris, saa længe du har den, men naar den overgaar til andre, skal det være effektivt. Jeg synes, det er en saa umoralsk Tanke, at jeg ikke kan tænke mig, at nogen vil gøre sig til Talsmand for den i dette høje Ting. For det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at man ser undertiden noget anderledes paa det her i det høje Landsting end i det høje Folketing. Der har man talt om det og endog slaaet stærkt til Lyd for det. Jeg lagde ikke Mærke til, at det ærede Medlem her slog til Lyd for det, og det kan jeg saa udmærket godt forstaa, for jeg synes, det maa være meget vanskeligt at give sig til at være Ordfører for en saadan Tanke.

Jeg vil følge det ærede Medlems Eksempel og nøjes med at tale om Principperne. Her er altsaa Strid om Principperne. Man vil fra Venstres Side, som man har villet det i saa mange andre Tilfælde, blive ved at holde Muligheden for Spekulation aaben. Man vil spekulere i de Landbrug, som her bliver oprettet med Statens Støtte, lige saa vel som man vil have Lov til at spekulere i den øvrige Jord og andre Ting. Er der noget Sted, hvor Spekulation efter min Mening virker uheldigt, er det netop med Hensyn til Jorden, thi det betyder besværligere Adgang for de ubemidlede til at komme i Besiddelse af Jorden. Men meningsløst synes det mig dog, det bliver, naar man gaar saa vidt, at man ligefrem vil give Statsstøtte til